

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113215903
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Miskolczyová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7113215903.8

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobcu: Š. B., N.. XX.X.XXXX, A. N. XXX, K., zastúpeného JUDr. Dušanom Antolom, advokátom, so sídlom Zbrojničná 12, Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom Festivalové nám. 1, Košice, v konaní o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.236 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 417,41 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.5.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 6.228 eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 19.3.2013 do zaplatenia a z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 3.114 eur. Taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že pracoval u zamestnávateľa U.S.Steel s.r.o. Košice, kde došlo k poškodeniu jeho zdravia. V dôsledku tejto udalosti mu bola dňa 9.1.2012 priznaná choroba z povolania. Dňa 9.1.2012 mal Oddelením pracovného lekárstva a klinickej toxikológie vypracovaný lekársky posudok s bodovým hodnotením 400 bodov podľa časti II. a IV., položka 61 zákona č. 437/2004 Z.z. o odškodňovaní v platnom znení. Žalobca si uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku MUDr. Semjakovej zo dňa 9.1.2012, v ktorom má priznaných 400 bodov. Žalovaná Sociálna poisťovňa Bratislava prostredníctvom pobočky Košice rozhodnutím č. 23731-14/2012-KEM zo dňa 23.4.2012 nepriznala žalobcovi v súlade s § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. v platnom znení úrazovú dávku sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku s bodovým hodnotením za 400 bodov, v sume 6.288 eur. Po podanom odvolaní žalovaná vydala rozhodnutie č. 27777-3/2012-BA zo dňa 19.6.2012, ktorým odvolanie zamietla a rozhodnutie pobočky potvrdila. Žalobca si dňa 18.3.2013 uplatnil opätovne nárok na priznanie sťaženia spoločenského uplatnenia na pobočke Košice. Pobočka následne reagovala listom nezrozumiteľného obsahu č. 58486-50/2013-KEM zo dňa 25.3.2013, na ktorý žalobca poskytol písomnú odpoveď. Súčasťou uplatneného nároku na náhradu škody zo dňa 18.3.2013 bol aj návrh na uzatvorenie dohody nad výšku náhrady ustanovenú podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Žalobca žiadal priznať úrazovú dávku sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku s bodovým hodnotením za 400 bodov, v sume 6.288 eur podľa hodnoty jedného bodu 15,72 platného pre rok 2012. Návrh na uzavretie dohody je vo výške 50 %, t.j. $6.288 \times 0,5 = 3.144$ eur (15,72/bod) . Takto uplatnená

náhrada škody (úrazovej dávky v základnom plnení + návrh na uzatvorenie dohody bola v sume 9.716 eur. Žalovaná v liste zo dňa 2.4.2013 pod č. 24754-2/2013-BA oznámila, že k dohode nepristúpi. V oznámení ďalej uviedla: Podľa oznámenia pobočky SP, táto rozhodnutím zo dňa 23. apríla 2013, č. 36063-28/2012-KEM rozhodla, že poškodený nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dňa 12.4.2013 doručila rozhodnutie č. 58486-53/2013-KEM zo dňa 9.4.2013, že "dňom 9. apríla 2013 zastavuje konanie vo veci priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z choroby z povolania zistenej dňa 25. júna 2010" a to napriek tomu, že pre zastavenie konania neboli splnené predpoklady, nakoľko lekársky posudok sťaženia spoločenského uplatnenia sa nachádza v spise poisťovnej udalosti. Žalobca tak preukázal nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia a splnil všetky predpoklady uvedené v § 184 zákona o sociálnom poistení. Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu v správnom konaní odvolal. Žalovaná porušila zákon, pretože neboli dané podmienky pre postup podľa § 186 ods. 4 zákona o sociálnom poistení na vyzývanie žalobcu na odstránenie nedostatkov podania a následné zastavenie konania podľa § 194 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Postupovala tak rovnako nesprávne, ako jej to "vytkol" vysloveným právnym názorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn.: 7 Sžo 50/2011 zo dňa 27.6.2012. Okrem iného na adresu žalovanej (a pobočky Košice) uviedol: "Plnenie svojich procesných povinností v konaní ale nemôže žalovaná prenášať na účastníka konania (dokonca pod následkom zastavenia konania)." Sociálna poisťovňa, pobočka Košice sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 6 228 nepriznala a návrh na dohodu v sume 3.114 eur zamietla. Jedným z použitých argumentov žalovanej bolo: "Podmienkou uzatvorenia dohody o vyrovnaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. je existencia právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní základného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ...". S týmto názorom sa žalobca neztotožnil ako ani s názorom žalovanej, že ustanovenie znalca podľa § 196 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. je fakultatívne z dôvodu, že ak sa v konaní vyskytne sporná otázka, potom táto možnosť sa stáva obligatórnou.

Žalobca utrpel ťažké a nenapraviteľné poškodenie zdravia, trpí hluchotou bolestivým pískaním - tinitus. Zmenil sa mu aj psychický stav, je nervózny. Jeho liečba je trvalá, trpí následkami tejto choroby z povolania. Následky sú ťažké a trvalé. Znáša to veľmi zle, hlavne nepríjemný piskot, čo má veľmi zlý vplyv na psychiku. Žalobca poukazuje aj na právnu vec (Van den Wyngaert, Van Daele, Vandeginste: The position of victims of Acts of Racism and Racial Discrimination in Belgium, in: International Review of Penal Law 73/1-2, 2002, str. 136.) podľa ktorej patrí aj odškodňovanie za stratu uspokojenia a radosti zo života a právnu vec, v ktorej Európsky súd pre ľudské práva v zásadnom rozsudku veľkého senátu (Grand Chamber) z 26. októbra 2000 vo veci Kudla v. Poľsko (No. 30210/96) rozhodol, že vedľa zdravotného stavu i celkový psychický stav musí byť adekvátnym spôsobom chránený. Z dôvodu uvedeného poškodenia zdravia poškodený žalobca predložil žalovanej žiadosť na uzatvorenie Dohody o vyrovnaní, ktorou si uplatnil nárok na 50 % zvýšenie nad výšku náhrady ustanovenú zákonom č. 437/2004 Z.z. Návrh na dohodu bol dňa 18.3.2013 žalovanej predložený na prerokovanie a zaujatie stanoviska. Žalovaná odmietnutie pristúpiť k dohode oznámila listom dňa 9.4.2013, v ktorom tiež potvrdila, že žalobca podľa nej nemá nárok na základné plnenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Z dôvodov nepristúpenia k dohode zo strany žalovanej sú splnené hmotnoprávne podmienky (v zákonom stanovenej lehote nepristúpenie k dohode) vyjadrenej v ustanovení § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. na konanie o podanom návrhu na súdne rozhodnutie nad výšku náhrady ustanovenú zákonom č. 437/2004 Z.z. Je preukázateľné, že žalobca utrpel ťažkú ujmu na zdraví, ktorá je nemajetkovej povahy. Je poškodený na svojej osobnosti a má nárok na zadosťučinenie za túto imateriálnu ujmu. Jednorázovo priznanou finančnou náhradou má byť po celý zvyšok života žalobcovi kompenzovaná závažnosť poškodenia, tiež fyzické a psychické strádanie a strata zdravotnej pohody. V náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa okrem iného neodráža skutočnosť, že ťažké poškodenie zdravia utrpel v produktívnom veku a znamená tak hlboký zásah do jeho fyzických a psychických schopností, že bol vylúčený z výkonu pracovných činností vyvolané nepriaznivým zdravotným stavom. Súd preto má priznať primeranú peňažnú náhradu, nakoľko odškodnenie v takomto prípade nemôže byť nahradené vhodnejším spôsobom zadosťučinenia. O zdravotný stav žalobcu po priznaní choroby z povolania a následky z neho vyplývajúce sú svojou povahou výnimočné a kvalitatívne predstavujú zmenu podmienok vyjadrených pojmom "dôvody hodné osobitného zreteľa" podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Je možné preukázať, že u žalobcu došlo k zmareniu dosiahnutia životných cieľov, a snažení. Taktiež u neho došlo k podstatnému obmedzeniu resp. strate uspokojovania životných potrieb. Dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú v právnych predpisoch definované a nie sú ani taxatívne, ani demonštratívne uvedené, ide o neurčitý pojem, ktorý bližšie nie je obsahovo vymedzený, jeho obsah i rozsah sa môže meniť v závislosti od okolností konkrétneho prípadu.

Žalovaná k žalobe uviedla, že žalobca si dňa 18. marca 2013 uplatnil žiadosťou priznanie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "SSU"). K žiadosti je potrebné doložiť posudok, z ktorého sa pri určovaní náhrady za SSU vychádza. Žalobca posudok nepredložil. Sociálna poisťovňa listom č. 58486-45/2013-KEM zo dňa 19. marca 2013 vyzvala žalobcu k odstráneniu nedostatkov podania, a to na doručenie posudku o SSU. Výzva bola doručená právnomu zástupcovi dňa 21. marca 2013 a žalobcovi dňa 25. marca 2013. Podaním č. 58486-50/2013-KEM zo dňa 25. marca 2013 bol žalobca a jeho právny zástupca opätovne vyzvaný na odstránenie nedostatkov podania aj s určením lehoty a zároveň boli oboznámení so skutočnosťou, že lekársky posudok zo dňa 9. januára 2012 je súčasťou spisovej dokumentácie vedenou Sociálnou poisťovňou v právoplatne rozhodnutej a ukončenej veci. Z uvedeného dôvodu Sociálna poisťovňa nemohla prihliadať v novom konaní, ktoré sa začalo 18. marca 2013 na dôkazy, na ktoré vo veci samej prihliadala v predchádzajúcom konaní. Právny zástupca a žalobca boli upozornení, že v prípade neodstránenia väd podania, Sociálna poisťovňa podľa § 186 ods. 4 v spojení s § 194 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. konanie zastaví. Výzvy boli prevzaté právnym zástupcom dňa 27. marca 2013 a žalobcom dňa 28. marca 2013. Keďže žalobca aj napriek opakovaným výzvam nepredložil v konaní požadovaný posudok konanie, bolo v súlade s ustanovením § 194 ods. 3 zákona zastavené. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, nerozhodovala o nároku na SSU, ale o zastavení konania. Rozhodnutie č. 58486-53/2013-KEM zo dňa 9. apríla 2013 je procesným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. mája 2013. Hodnotenie zdravotného stavu právnym zástupcom je nedôvodné, nakoľko táto otázka je odborná, je to medicínske posúdenie a nie je to otázkou právnou. Žalobca nevyužil inštitút opravného prostriedku, ktorým sa oprávnená osoba môže domáhať preskúmania rozhodnutia na príslušnom Krajskom súde. Dohoda o vyrovnaní podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. ods. 1 je fakultatívnym nárokom cit. "poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5. Žalobca podal žalobu podľa § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného. Podmienkou uzatvorenia dohody o vyrovnaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. je existencia právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní základného nároku na náhradu za SSU na základe lekárskeho posudku vydaného v súlade so zákonom, o ktorom rozhoduje miestne a vecne príslušná pobočka Sociálnej poisťovne podľa § 178 ods. 1 písm. a) tretieho bodu a § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. a podľa zákona § 5 zákona č. 437/2004. Po 1. januári 2004 súdy nedisponujú rozhodovacou právomocou o základných nárokoch v úrazových dávkach. Keďže v danej veci nebol základný nárok priznaný rozhodnutím č. 36063-28/2012 zo dňa 23. apríla 2013 v dôsledku choroby z povolania zo dňa 25. júna 2010, ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím č. 27777-3/2010-BA zo dňa 19. júna 2012, podľa zákona nie je splnená podmienka na uzatvorenie dohody o vyrovnaní. Na základe uvedeného žiadala žalovaná žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu.

Uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 17C/180/2013-44 zo dňa 23.9.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/505/2013-74 zo dňa 14.7.2014 bolo konanie v časti o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v základnej výške, teda v časti o zaplatenie 6.228 eur s 8,5% úrokmi z omeškania od 19.3.2013 do zaplatenia, zastavené a vec bola postúpená Sociálnej poisťovni, IČO: 30 807 484, pobočka Košice, Festivalové nám. 1, Košice. Uznesenia nadobudli právoplatnosť 25.8.2014.

Uznesením súdu zo dňa 11.12.2014 bolo konanie prerušené do právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu základného bodového hodnotenia.

Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, rozhodnutím z 9.10.2014 č. z ISUP 1114019702 rozhodla, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 25.6.2010 v sume 12.360 eur.

Uznesením zo dňa 2.3.2015 súd rozhodol o pokračovaní v konaní.

Ďalej žalovaná v konaní uviedla, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 13. augusta 2014. K žiadosti bol doložený lekársky posudok zo dňa 26. augusta 2014, z ktorého sa pri určovaní náhrady za SSU vychádza. V lekárskom posudku bolo hodnotené SSU žalobcu pol. č. 61 s diagnózou "nedoslýchavosť hluchota z hluku" s počtom bodom 750. V prejednávanej veci ide o nový nárok, ktorý v žiadnom prípade sa nedá stotožniť s posudkom vystaveným 9. januára 2012, v ktorom bola hodnotená pol.č. 61 diagnóza ťažká nedoslýchavosť až hluchota z hluku. V žiadnom prípade nešlo o progresiu zdravia, ako to tvrdil žalobca, ale bol opätovne posúdený v súlade s novelou zákona č. 461/2004, ktorá potvrdzuje, že bodové hodnotenie, ktoré bolo vystavené pred novelou v danom prípade nespĺňalo zákonné kritéria (lekársky posudok zo dňa 9.1.2012). Podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za SSU podľa osobitného predpisu, ktorým v danej veci je zákon č. 437/2004 Z.z. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za SSU sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. Sociálna poisťovňa priznala poškodenému nárok na SSU v sume 12.360 eur. Komisia na posudzovanie návrhov na uzatvorenie dohody ako poradný orgán generálneho riaditeľa nedoporučila zvýšenie SSU o ? s tým, že dané poškodenie zdravia nepovažovala za prípad hodný osobitného zreteľa, keďže u poškodeného už pri samotnom bodovom hodnotení neboli využité všetky zákonné možnosti zvýšenia s poukazom na ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., kedy vystavovateľ posudku môže zvýšiť bodové hodnotenie na dvojnásobok, ale nestalo sa tak, to znamená, že zrejme posudzujúci lekár nevidel také obmedzenia v živote žalobcu, ktoré by odôvodňovali toto zvýšenie. Poškodený má predpísaný naslúchací prístroj, ktorý čiastočne sanuje problémy so sluchom, nie je odkázaný na pomoc tretej osoby pri vykonávaní základných životných potrieb. Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo u neho k úplnej strate možností v osobnom, spoločenskom živote. Celková strata sluchu u žalobcu je 67,18%. Návrh, pokiaľ ide o úroky z omeškania nie je dôvodný a už vôbec nie na priznanie od podania žiadosti o dohodu, nakoľko ide o fakultatívny nárok, kde v prípade, že sociálna poisťovňa mu nevyhovie, žalobca má možnosť podať žalobu. Súd musí skúmať, či sú splnené také predpoklady pred vzniknutou ujmom na zdraví, ktoré by boli hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali takéto zvýšenie, pričom súd nemusí priznať 50% zvýšenie.

Žalobca v konaní ďalej uviedol, že vydané rozhodnutie žalovanej nezodpovedá zákonnému postupu. Tvrdenie iných skutočností je zavádzajúce, zmätočné a nepreskúmateľné. K dátumu 25.6.2010 žalobca ešte nespĺňal zákonnú a kogentnú podmienku podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 461/2003 Z.z., v položke 38 - 50 rokov a 50 % Fowlera. K dátumu 25.6.2010 žalobca mal poškodenie sluchu (CSS) iba v úrovni 47,43 % Fowlera. Choroba z povolania najprv prizná. Až následne sa môže celý proces opakovať napr. pri určovaní bodového hodnotenia v závislosti od času záverečného hodnotenia ako výsledku posúdenia, tiež dátumu odoslania tlačiva do jednotlivých registračných fondov i dispozičnej sféry poškodenej osoby. Žalovanej tvrdenie vychádzalo zo spochybňovania celkovej straty sluchu, údajne "len na úrovni stredne ťažkej nedoslýchavosti. Žalovaná týmto uplatnila voľnú úvahu prekročením kompetencií v rozpore s citovanými právnymi predpismi bez toho, aby umožnili poškodenému oboznámiť sa s ekvivalentom, ktorý žalovanou tvrdenú "stredne ťažkú nedoslýchavosť" definuje. Výsledok kontroly posudkového lekára pobočky a vydané rozhodnutie s konštatovaním, "že stredne ťažké poruchy, príp. hraničné sluchové poruchy, (celková strata sluchu 50% podľa Fowlera) nie je dôvodné hodnotiť na účely sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko Ich nemožno zaradiť v súlade s prílohou č.1 zák. č. 437/2004 Z.z. do položky č.61 - ťažká nedoslýchavosť až hluchota z hluku. zo strany žalovanej nebolo správne. Napríklad žalovaná v inom rozhodnutí (z praxe advokátskej kancelárie JUDr. Antola), poukazovaný prípad - rozhodnutie č. 51043-2/2011-BA zo dňa 7.11.2011 Sociálna poisťovňa Bratislava, ústredie uviedla, že podľa medzinárodných kritérií kvantitatívnych sluchových porúch celková strata sluchu podľa Fowlera v rozpätí 40-70 % sa považuje za stredne ťažkú nedoslýchavosť. Toto tvrdenie napovedá, že táto argumentácia žalovanej odôvodnením i číselným rozsahom 40%-70% je vyňatá z prílohy 3, bod VII. k zákonu č. 447/2008 Z.z., podporne príloha č. 4 oddiel B - sluch zákona č. 461/2003 Z.z. Takýto postup je absolútne neprípustný a i keď pri inej formulácii slov je v rozpore so zákonom č. 437/2004 Z.z. aj vo veci žalobcu! K slovu "ťažká" iný ekvivalent neexistuje. Zo stanoviska Ministerstva zdravotníctva SR, sekcia zdravia (2011) na ktoré sa žalovaná odvoláva aj vo veci žalobcu vyplýva, že "posudzovanie poškodenia sluchu hlukom z profesionálnych príčin patrí k špecifickému posudzovaniu a v tomto prípade sa nedajú striktnie aplikovať všeobecné kritériá pre hodnotenie straty sluchu prijaté WHO. Preto klinický pracovný lekár nepostupuje podľa MKCH-10 pri určovaní bodov. MKCH-10 vychádza z medicínskych poznatkov príčin - etiológie, ktorá má za následok patologické zmeny, charakterizované klinickými príznakmi a líši sa od MKF. Preto aj Najvyšší súd Českej republiky rozhodol o vypracovaní tejto metodiky a o oficiálnom zapracovaní MKF, ku ktorej uvádza, že "Nespornou prednosťou MKF je

propracovaná štruktúra a dôraz na určenie stupne omezení funkčních schopností postiženého, a to s přihlídnutím k jeho osobním poměrům tak, aby bylo zohľadněno zhoršení oproti předchozímu stavu." Dalej, že je "velmi podrobná a promyšlená, umožňuje při plném využití vykreslit velmi plastický obraz nejen funkčních tělesných postižení, nýbrž i jejich praktický dopad do všech sfér života poškozeného." Lekárska posudková činnosť slúži síce pre účel rozhodovania správneho orgánu (útvár nemocenských dávok alebo útvár úrazových dávok), ale v tejto činnosti by sa nemalo opomenúť aj to, že táto činnosť rieši tri základné aspekty - medicínsky, ekonomicky a sociálny, ktoré sú vsadené do relevantných noriem právneho prostredia. Ekonomicky aspekt síce plní kontrolnú funkciu v rámci ovplyvňovania nákladov v jednotlivých systémoch, ale rozhodujúcu úlohu zohráva medicínsky a sociálny aspekt. Medicínsky aspekt vychádza z kritérií Svetovej zdravotníckej organizácie, SZO alebo WHO (alebo World Health Organisation) podľa vytvorenej Medzinárodnej klasifikácie chorôb - MKCH 10, ale pre sociálny aspekt existuje Svetovou zdravotníckou organizáciou (WHO) vyvinutý iný klasifikačný systém pod názvom "Internationale Classification of Functioning, Disability and Health - ICF" (Medzinárodná klasifikácia funkčnej schopnosti, dizability a zdravia - MKF). Systém MKF rozdeľuje poruchy nasledovne: mierna (5 - 24 %), stredná (25 - 49 %), silná (50 - 95 %) a úplná (96 - 100 %). Pohľad žalovanej je v tomto smere doteraz vždy nesprávne jednostranný preto, že nezohľadňuje sociálno-ekonomický dopad osoby, ktorá má trvalo poškodené zdravie a ktorá prišla v dôsledku toho o prácu. A práve systém MKF hodnotí v percentách od 50% do 95% ako silnú poruchu. Podobne zákon č. 461/2003 Z.z. v prílohe 1, položke 38 vyžaduje, aby pri poškodenom sluchu pri veku nad 50 rokov, bolo poškodené zdravie v rozsahu nad 50% Fowlera. Analógia k tomu je v položke 38 aj pri osobe mladšej ako 50 rokov. V takom prípade napríklad osoba vo veku 35 rokov bude mať poškodené zdravie už v úrovni 42,5% Fowlera (alebo aj nižšie), a toto poškodenie je nutné považovať ako za trvale i ťažké zároveň. Na celej veci vôbec nič nemení ani kozmetická zmena zákona č. 437/2004 Z.z. k 1.8.2014 preto, že vypustené slovo "ťažká" žalovaná nemá k čomu prirovnávať. K MKCH-10, ktorá je premietnutá i do prílohy 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. niet ekvivalentu. Žalovanej bol vyčítaný aj jej nesprávny a nezákonný postup, ktorý je jednoduché preukázať napr. porušením zásady "aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely." Konkrétnym prípadom (z praxe advokátskej kancelárie JUDr. Antola) je, že iný zamestnanec z pracoviska žalobcu (p. Bobovič) mal v roku 2010 priznané odškodnenie za 400 bodov. Ale iný poškodený - z praxe advokátskej kancelárie JUDr. Antola poukazovaný prípad - rozhodnutie č. 51043-2/2011-BA v rovnakom čase rovnaké odškodnenie nemal priznané (rovnako ako žalobca).

Žalobca si uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku MUDr. Semjakovej zo dňa 9.1.2012, v ktorom má priznaných 400 bodov. Žalobca mal v roku 2014 bodovanú progresiu poškodeného zdravia. Na základe tohto bodovania a po zmene zákona č. 437/2004 Z.z. žalovaná rozhodnutím č. 89018-70/2014-KEM priznala žalobcovi nárok na odškodnenie, s výplátou náhrady škody v sume 12.360 eur. Súčasťou uplatneného nároku na náhradu škody zo dňa 18.3.2013 bol aj návrh na uzatvorenie dohody nad výšku náhrady ustanovenú podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Žalovanej bol predložený aj návrh na uzatvorenie dohody nad výšku náhrady ustanovenú podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Vychádzajúc z vydaného rozhodnutia žalovanej, žalobca si uplatnil zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia z priznanej sumy 12.360 eur, t.j. 50% v sume 6.180 eur a v zmysle uvedeného žiadal pripustiť rozšírenie žaloby o sumu 3.036 eur (6.180-3.144) z titulu mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia.

Priemerná mesačná mzda v kalendárnom roku 2013 určujúca výšku jedného bodu náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia dosiahla výšku 824 eur. V peňažnom vyjadrení to predstavuje sumu 16,48 eur za jeden bod náhrady škody na zdraví bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia pre rok 2014. Poškodený pred priznaním choroby z povolania bol zdravý. Poškodenie zdravia je ťažké a trvalé, je nereparovateľné, trpí bolesťami, šumením a pískaním v ušiach. Z tohto dôvodu zlé spáva. Trpí aj psychicky. Trpí následkami tejto choroby z povolania. V poslednom období dynamika zhoršeného zdravotného stavu výrazne stúpla, čoho dôsledkom je výrazné zhoršenie zdravotného stavu a súčasné bodovanie za progresiu sťaženia spoločenského uplatnenia o 350 bodov. Žalobcovi sa celý život zmenil od základov. Utrpel problémy v osobnom, spoločenskom, rodinnom, pracovnom, športovom živote v dôsledku svojho hendikepu, ktoré predtým nemal. Žalobca si uplatnil zo sumy 6.288 eur 8,5 % úrok z omeškania odo dňa riadneho uplatnenia úrazovej dávky sťaženie spoločenského uplatnenia - od 25.1.2012 do zaplatenia.

Uznesením zo dňa 7.4.2015 sp.zn. 17C/180/2013-111 spolu s opravným uznesením zo dňa 30.4.2015 súd pripustil zmeny žaloby v znení: "Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu zvýšenia spoločenského uplatnenia sumu 6.180 eur." Ďalším uznesením zo dňa 30.4.2015 na základe ďalšieho návrhu žalobcu súd pripustil zmenu návrhu v znení: "Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 6.180 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 6.180 eur od 25.1.2012 do zaplatenia".

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením obsahu listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa hlásení choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania MUDr. Ihnatka - primára oddelenia klinického pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Nemocnice Košice Šaca z 18.11.2011 a 18.1.2012 bola u žalobcu zistená choroba z povolania porucha sluchu z hluku.

Podľa lekárskeho posudku MUDr. Semjakovej z Oddeleniam pracovného lekárstva a klinickej toxikológie zo dňa 9.1.2012 bola u žalobcu konštatovaná ťažká nedoslýchavosť až hluchota z hluku s bodovým ohodnotením 400 bodov podľa časti II. a IV., položka 61 zákona č. 437/2004 Z.z. o odškodňovaní v platnom znení.

Z rozhodnutí žalovanej súd zistil, že Sociálna poisťovňa rozhodnutím pobočky Košice č. 23731-14/2012-KEM zo dňa 23.4.2012 v spojení s rozhodnutím ústredia Sociálnej poisťovne č. 27777-3/2012-BA zo dňa 19.6.2012 rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej 25.6.2010, ktorý si uplatnil 25.1.2012 z dôvodu, že posudkový lekár u poškodeného nezistil ťažkú nedoslýchavosť, v posudku MUDr. Semjakovej je uvedená porucha sluchu CCS 57,45% podľa Fowlera, čo je stredne ťažká nedoslýchavosť, ktorú nemožno zaradiť do položky 61 prílohy zákona č. 437/2004 Z.z. - ťažká nedoslýchavosť až hluchota.

Žalobca si u žalovanej uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 9.1.2012.

Listom zo dňa 14.3.2013 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu u žalovanej uplatnil nárok na úrazovú dávku sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku s bodovým hodnotením za 400 bodov, v sume 6.288 eur podľa hodnoty jedného bodu 15,72 eur, súčasťou žiadosti bol aj návrh na uzatvorenie dohody ohľadne zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, t.j. 3.144 eur.

Listom z 25.3.2013 (a predtým aj listom z 19.3.2013) Sociálna poisťovňa pobočka Košice žiadala zaslať lekársky posudok s tým, že lekársky posudok z 9.1.2012 sa nachádza v spise právoplatne rozhodnutej veci a nebude prihliadať na dôkazy, na ktoré prihliadala v inom konaní. Žalobca jej prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom z 2.4.2013 oznámil, že ten je súčasťou spisu poisťnej udalosti.

Žalovaná v liste zo dňa 2.4.2013 pod č. 24754-2/2013-BA oznámila, že k dohode nepristúpi, nakoľko podmienkou je existencia právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní základného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá nie je splnená.

Sociálna poisťovňa pobočka Košice rozhodnutím z 9.4.2013 č. z ISUP 1113007197 rozhodla o zastavení konania vo veci priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z choroby z povolania zistenej dňa 25.6.2010 žalobcovi. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.5.2013.

Podľa lekárskej správy MUDr. Valérie Semjanovej z 19.2.2013 má žalobca diagnostikovanú obojstrannú percepčnú stratu sluchu stredného st.komp.naslúchadlom, CSS 61,08%, P 60,50%, L 62,80%.

Sociálna poisťovňa, pobočka Košice rozhodnutím z 9.10.2014 č. z ISUP 1114019702 rozhodla, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 25.6.2010 v sume 12.360 eur, pričom vychádzala z lekárskeho posudku MUDr. Valérie Seljakovej z 26.8.2014, v ktorom bol stanovený počet bodov 750. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17.10.2014.

Listom zo dňa 17.12.2014 žalovaná oznámila právnenému zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti o uzavretie dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nevyhovela, aktuálne bodové hodnotenie aj po zohľadnení šumenia a pískania v ušiach považuje za priaznivé. pri bodovom hodnotení neboli využité všetky možnosti dané zákonom, t.j. bodové hodnotenie do maximálnej výšky 800 bodov, ani možnosť jeho primeraného navýšenia až na dvojnásobok, ktoré sa využíva v prípadoch osobitného zreteľa vzhľadom na obmedzenie poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Žalobca, nepracuje, poberá starobný dôchodok a do dovŕšenia dôchodkového veku poberal úrazovú rentu.

Z výpovede žalobcu súd zistil, že v dôsledku predmetného zdravotného postihu stratil niektorých priateľov, aj manželka na neho neraz "vyskočí", lebo vraj kričí na ňu. Tiež s vnúčatami sa občas stanú nejaké nepríjemnosti (napr. nepočul, že vnúčkovi treka na záchod). Na spoločenské podujatia už takmer vôbec nechodí, lebo tiež mu bolo vytykávané, že vykrikujem. Občas je zlostný alebo nervózny z toho, že mu písa v uchu, nevie sa sústrediť na činnosti. Otáča sa ako zlodej zo strachu, či ho niečo nezrazí alebo niekto nezaskočí. Kvôli tomu aj prestal chodiť na bicykli, ako zvykol, čo mu robilo dobre aj na zdravie. Tam, kde býva, nie je chodník. Tiež v práci musel prejsť z rizika 4 na riziko 2 z kolotoča na ranné zmeny, za čo mu zobrali príplatky. Za to dostával rentu počas pracovného pomeru. Už je na dôchodku. Nikde nechodí sám, ani do lesa, lebo nepočuje zvuky. Ani na pivo už nechodí, smejú sa z neho, že chodí všade s manželkou. V noci sa budí na pišťanie. Tiež vznikajú nepríjemnosti z toho, že povie niečo iné ako má, keď zle počujem. U psychológa so svojimi ťažkosťami nebol. Nosí naslúchací strojček, ale je veľmi nepríjemné, keď niečo buchne alebo zatrúbi. V sexuálnom živote už to tiež nie je ako bývalo, je to menej časté, keďže žene sa nepáči, keď nahlas rozpráva, čo poznačilo ich vzťah. Nie všetci vedia, že zle počuje a strojček si nemusia všimnúť, keďže ho nosí v uchu. V Kuzmiciach mávajú stávanie mája, futbalové zápasy v nedeľu, na tieto akcie predtým chodieval, no posledné 2 - 3 roky už nie, pretože keď nahlas rozpráva, niektorí si to vysvetľujú, že do nich "vyskakuje" a oni potom "vyskakujú" do neho. Ani v kostole napr. kázne dobre nepočuje, syn je kantor. Žalobca má štyri deti a päť vnúčat. Má obojstranné poškodenie sluchu na 67%.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poisťné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

Podľa § 13 ods. 3 písm. h) zákona č. 461/2003 Z.z. z úrazového poistenia sa za podmienok ustanovených týmto zákonom poskytujú úrazové dávky, a to náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 cit. zák. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie

spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods. 1 a 2 cit. zák. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 cit. zák. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Podľa § 10 ods. 4 cit. zák. bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalobcovi bola v dôsledku choroby z povolania spôsobená škoda na zdraví, preto mu vzniklo právo na náhradu škody - náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. To medzi účastníkmi nebolo sporné, keďže Sociálna poisťovňa, pobočka Košice právoplatným rozhodnutím z 9.10.2014 č. z ISUP 1114019702 rozhodla, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 25.6.2010 v sume 12.360 eur, pričom vychádzala z lekárskeho posudku MUDr. Valérie Seljakovej z 26.8.2014, v ktorom bol stanovený počet bodov 750. K podaniam žalobcu súd pre úplnosť dodáva, že predmetom tohto konania nie je preskúmavanie správneho rozhodnutia Sociálnej poisťovne.

Predmetom tohto konania bolo posúdenie, či daný prípad je hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia do 50%. Tu súd podotýka, že zákon nevyklučuje možnosť takéhoto zvýšenia za predpokladu, že posudzujúci lekár sám primerane nezvýšil bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví napr. z dôvodu, že mu neboli známe všetky okolnosti prípadu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že u žalobcu ide o prípad hodný osobitného zreteľa, kedy je možné zvýšiť odškodnenie o 10% vzhľadom na závažné a trvalé následky úrazu v pracovnom, rodinnom, športovom i spoločenskom živote žalobcu, ktorý musel čiastočne zmeniť doterajší spôsob života, vzdať sa návštevy každo-víkendového futbalového zápasu, jazdy na bicykli, musel obmedziť obľúbený pohyb v lese, návštevu spoločenských udalostí, čo pociťuje o to viac, že je už (od 2014) na starobnom dôchodku, teda voľného času má viac ako v minulosti. Ovplyvnilo to i jeho vzťahy v rodine, v spoločnosti, kedy sa zhoršila komunikácia, čo ovplyvnilo čiastočne i jeho intímny život. Čiastočne malo zhoršenie zdravia vplyv aj na jeho duševnú pohodu a správanie, keďže žalobca horšie spáva, horšie sa sústreďuje na veci, je viac nervózný. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade je

primerané zvýšenie celkovej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 10%, ktoré dostatočným spôsobom odškodní žalobcu v oblasti sťaženia spoločenského uplatnenia. To po vyčíslení predstavuje sumu 1.236 eur (10% z 12.360 eur). V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol. Nárok na úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, teda vedľajší záväzok, vzniká až po tom, ako vznikne nárok na samotnú pohľadávku. Nakoľko až márnym uplynutím lehoty určenej týmto rozhodnutím súdu (t.j. po uplynutí troch dní od právoplatnosti rozhodnutia) o priznaní nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká nárok žalobcu na úroky z omeškania z priznaného nároku, súd nemohol žalobcovi priznať nárok na úroky z omeškania, keďže bol predčasne uplatnený.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal žalobkyni plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, pretože rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a od úvahy súdu, pričom náhrada trov konania vychádza zo sumy prisúdenej súdom ako základu pre ohodnotenie nároku.

Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu žalobcu podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby za 6 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, žaloba z r. 2013, podanie z 12.3.2015 - rozšírenie návrhu a účasť na pojednávaníach dňa 30.4.2015 a 11.6.2015) po 61,41 eur + režijný paušál 2 x 7,81 eur, 3 x 8,39 eur + 20% DPH z 347,84 eur. Za odvolanie žalobcu voči uzneseniu o čiastočnom zastavení konania a za podanie žalobcu z 27.3.2015 súd náhradu trov nepriznal, nakoľko nejde o účelne vynaložené trovy konania. Odvolanie bolo nedôvodné a podanie žalobcu z 27.3.2015 neobsahovalo žiadne nové relevantné skutočnosti, žiadnym spôsobom ním právny zástupca neprispel k vytvoreniu skutkového a právneho základu pre rozhodnutie súdu, navyše právnomu zástupcovi nič nebránilo v ňom uvedené skutočnosti uviesť už v podaní z 12.3.2015.

O povinnosti žalovanej zaplatiť prisúdenú náhradu trov konania vo výške 417,41 eur na účet právneho zástupcu žalobcu (IBAN: SK16 1100 0000 0026 2371 8587, SWIFT: TATRSKBX) bolo rozhodnuté podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 2 a 3 O.s.p.).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, možno navrhnúť súdny výkon rozhodnutia alebo exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.